

2016 m. lapkričio 10 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis (Dublin District Court (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamajoje byloje prieš Owen Pardue

(Byla C-321/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — Preambulė ir 6, 20, 41, 47 ir 48 straipsniai — Nacionalinės institucijos, atsakingos už baudžiamąjį persekiojimą, įgaliojimai — Sąjungos teisės neįgyvendinimas — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis — Akivaizdus Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas)

(2017/C 063/17)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Dublin District Court

Šalis pagrindinėje baudžiamajoje byloje

Owen Pardue

Rezoliucinė dalis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į 2016 m. gegužės 27 d. sprendimu Dublin District Court (Dublino apylinkės teismas, Airija) pateiktus klausimus.

⁽¹⁾ OL C 279, 2016 6 1.

2016 m. lapkričio 16 d. Verwaltungsgericht Berlin (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Vokietijos Federacinė Respublika

(Byla C-577/16)

(2017/C 063/18)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB ⁽¹⁾, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje, 1 straipsnį, siejamą su I priedu, reikia aiškinti taip, kad polimerų, visų pirma polimero polikarbonato, gamyba įrenginiuose, kurių gamybos pajėgumas didesnis nei 100 tonų per dieną, priskiriama prie šiose teisės normose nurodytos didelio masto organinių cheminių medžiagų gamybos, taikant krektingą, riformingą, dalinę arba visišką oksidaciją arba kitus panašius metodus, veiklos?

2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai: ar tokio įrenginio operatorius turi teisę gauti nemokamų apyvartinių taršos leidimų tiesiogiai taikant Direktyvoje 2003/87/EB ir Komisijos sprendime 2011/278/ES ⁽²⁾ įtvirtintas teisės normas, kai pagal nacionalinę teisę nemokamai suteikti apyvartinių taršos leidimų negalima vien dėl to, kad atitinkama valstybė narė polimerų gamybos įrenginių neįtraukė į nacionalinio įstatymo, kuriuo į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 2003/87/EB, taikymo sritį ir vien dėl to šie įrenginiai nepatenka į apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą?

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimas, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011, p. 1).

2016 m. lapkričio 23 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Enzo Buccioni/Banca d'Italia

(Byla C-594/16)

(2017/C 063/19)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Enzo Buccioni

Atsakovas: Banca d'Italia

Prejudiciniai klausimai

1. Ar skaidrumo principas, kuris aiškiai įtvirtintas Europos Sąjungos sutarties suvestinės redakcijos 15 straipsnyje kaip siekiamas bendro pobūdžio privalomas tikslas, aiškinamas taip, kad (šis principas) gali būti reglamentuojamas šio straipsnio 3 dalyje numatytais reglamentais ar lygiaverčiais šaltiniais, kurių turinys gali būti pernelyg didelės diskrecijos, neturinčios pagrindo viršesniame Europos teisės šaltinyje, susijusiame su būtinu minimalių principų, nuo kurių negalima nukrypti, nustatymu, išraiška, draudžia panašų ribojantį aiškinimą Europos teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų priežiūros funkcijomis, sektoriuje, dėl kurio šis skaidrumo principas netektų prasmės tais atvejais, kai interesas susipažinti su dokumentais grindžiamas esminiais prašančiojo interesais, kurie akivaizdžiai prilygsta interesams, kuriems pozityvia prasme netaikomi atitinkamo sektoriaus apribojimai?
2. Ar todėl 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika ⁽¹⁾, 22 straipsnio 2 dalis ir 27 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami ne kaip ne išimtiniai leidžiantys nukrypti nuo draudimo susipažinti su dokumentais atvejais, bet veikiau kaip normos, kurias reikia aiškinti atsižvelgiant į platesnius Europos Sąjungos sutarties suvestinės redakcijos 15 straipsnyje nurodytus tikslus, ir kaip normos, kurias galima prilyginti Sąjungos teisės bendrajam teisės aktuose įtvirtintam principui, dėl kurio teisė susipažinti su dokumentais negali būti apribota remiantis pagrįsta ir proporcinga kredito sektoriaus reikalavimų ir esminių indėlininkų, nukentėjusių nuo *burden sharing*, interesų pusiausvyrą atsižvelgiant į aplinkybes, kuriose atsidūrė priežiūros institucija, kuri organizaciniu ir funkcinu požiūriu yra panaši į Europos Centrinį Banką?